

и то отдѣлно за момчета и отдѣлно за момичета, а другите най-често отъ общините, или частни лица, или човѣколюбиви сдружения. Грижата на държавата за децата, които сѫ отнети отъ родителите имъ, престава, щомъ изчезне причината за това. Обикновено тя спира следъ като детето навърши 18 години. Но деца, поставени въ строги спасителни домове, могатъ да се задържатъ въ тѣхъ докато навършатъ 21 година. Обаче и следъ това държавата чрезъ своите комитети не престава да се грижи за тия младежи.

* * *

Преди 2 години посетихъ спасителния домъ за девици при Берумъ — близо до Християния. До Сандвика — малко градче при Християния — пѫтувахъ съ желѣзницата, а отъ тамъ до приюта — около 20 км. пѫтъ — презъ красиви гористи мѣста съ автомобилъ.

Приютътъ, който се помещава въ нѣколко отдѣлни двуетажни и едноетажни здания, разпръснати срѣдъ разкошень паркъ отъ борове, елхи и тополи, е доста отдалеченъ отъ околните заселища. Той има две отдѣления, настанени въ две различни здания, отдѣлени съ голѣмъ дворъ и паркъ. Едното отдѣление е за малки момичета, а другото — за възрастни. Въ дветѣ отдѣления имаше около 100 възпитанички — всички прибрани отъ затворите и полицей-

ските участъци като „паднали момичета“.

Още щомъ посетителъ пре-крачи района на приюта, чувствува, че не отива въ манастиръ или затворъ, притисканъ отъ грѣховна пустота или задушаванъ отъ не-приятенъ арестантски въздухъ, а предъ гостоприемните порти на единъ селски домъ, дето благословеніятъ трудъ и топлата майчина любовъ сѫ превърнали грубата, сурова и безплодна норвежка природа по тоя край въ райски градини.

Училището разполага съ по-вече отъ 150 дек. земя. Всичко е използвувано и подредено най-образцово. Цѣлото пространство е оградено съ красивъ и добре почистенъ и подреденъ живъ плетъ. Отъ дветѣ страни на пѫтъ ни се отдѣлятъ шосирани чисти пѫтеки.

Бѣше късна есенъ и все пакъ още кипѣше животъ. Ето, въ дѣсно отъ насъ се разлива весела пѣсъ на група девици, които копаятъ картофи. По-долу отъ тѣхъ други оратъ съ плугъ. Минаваме край дружинка малки момичета, които чистятъ пѫтеките. По-нататъкъ привлича дружните смѣхъ на нѣколко по-възрастни момичета, които разтоварватъ торъ и го разпрѣскатъ. Насреща ни бѣрзо се движи селска кола, карана отъ два голѣми коня. Набито и зачервено отъ студа де-войче дѣржи здраво дизгините, оправя колата съ сигурностъ,